

Beszámoló

-Interjú egy foglalkozásvezetővel-

B. B.

2019. november

Ha 4 szóban kellene összefoglald, hogyan írnád le az Erőd eddig lezajlott foglalkozásait?

B.B.: Azt hiszem, valahogy ezekkel a szavakkal összegezném: izgatottság, lelkesedés, kihívás, pajzs.

Pajzs? Itt pontosabban mire gondolsz?

B.B.: Gondolkodtam, mi legyen a negyedik, és úgy érzem, ez elég jól szimbolizálja mindkét oldalt: minket is, az osztályokat is, bizonyos megközelítésben. A pajzs elvégre megvéd, védelmez, és mi tudjuk az ERŐD indulása óta, hogy szeretnénk

*a gyermekek számára olyan lehetőséget, ismereteket, eszközöket adni,
amit használhatnak a jövőben, vagy akár a jelenben*

a problémás helyzeteik megoldásánál. De ugyanakkor olykor azt is tapasztaljuk, hogy vannak gyerekek, akik már elbújtak egy pajzs mögé. Nem általános, de néhány ilyen esettel találkoztunk: őket szeretnénk majd, a saját tempójukban, kicsit előcsalogatni, kapcsolni a többiekhez és bevonni a folyamatokba. Nem tudom, csak egy egyszerű szimbólum, és eszembe jutott, néha jól jelképez helyzeteket ebben a nagy folyamatban.

*"Most nagyon jól érzem
magam, a fejemben csupa nevetés
és móka jár."*

(Részlet a gyermekek visszajelzéseiből)

Mit kell tudni a foglalkozásaidról? Hány osztállyal dolgozol együtt, hány intézményben? Eddig hány foglalkozást tartottál meg?

B.B.: Összesen 16 osztállyal dolgozom együtt, 11 iskolában. Eddig 22 foglalkozásom zajlott le, többnyire csapatépítő foglalkozások, és néhány az elfogadás, tolerancia témából. Ezek első-második foglalkozások.

Hogyan mutatnád be az ezekben a foglalkozásokba bekapcsolódó gyermekeket? Kik ők? Milyen velük együtt dolgozni?

B.B.: Rengeteg különböző történettel érkeznek ők a foglalkozásokra. Ez eléggé egyértelmű is, mivel rengeteg gyermekkel találkozunk, de valahogy úgy értem, hogy

mindig nyitott fülekkel, szemekkel és szívvel kell álljunk a foglalkozáson, hogy be tudjuk fogadni a kis történeteiket,

ami esetleg előjön a foglalkozáson. Történet lehet egy zavaros viselkedésben, egy feltűnő gyermeki huncutságban is, vagy abban, ha meglöki az osztálytársát keményen valaki a játékok során, de akár a teljes hallgatásban is. Sőt, abban is, ha valaki be sem áll játszani.

Ezek a helyzetek mind valamihez kötődnek és erre értem, amikor különböző történetekről beszélek. Közösségileg is nagyon változó, minden osztály másként működik, más dinamikák mentén. Éppen emiatt nagyon izgalmas számomra egyik napról a másikra, egyik osztályról a másikra ráhangolódni. Vezetünk egy saját „naplót”, egy kérdőívet, amit mindig az aktuális napon kitöltünk, és ez segít emlékezni a következő foglalkozás előtt.

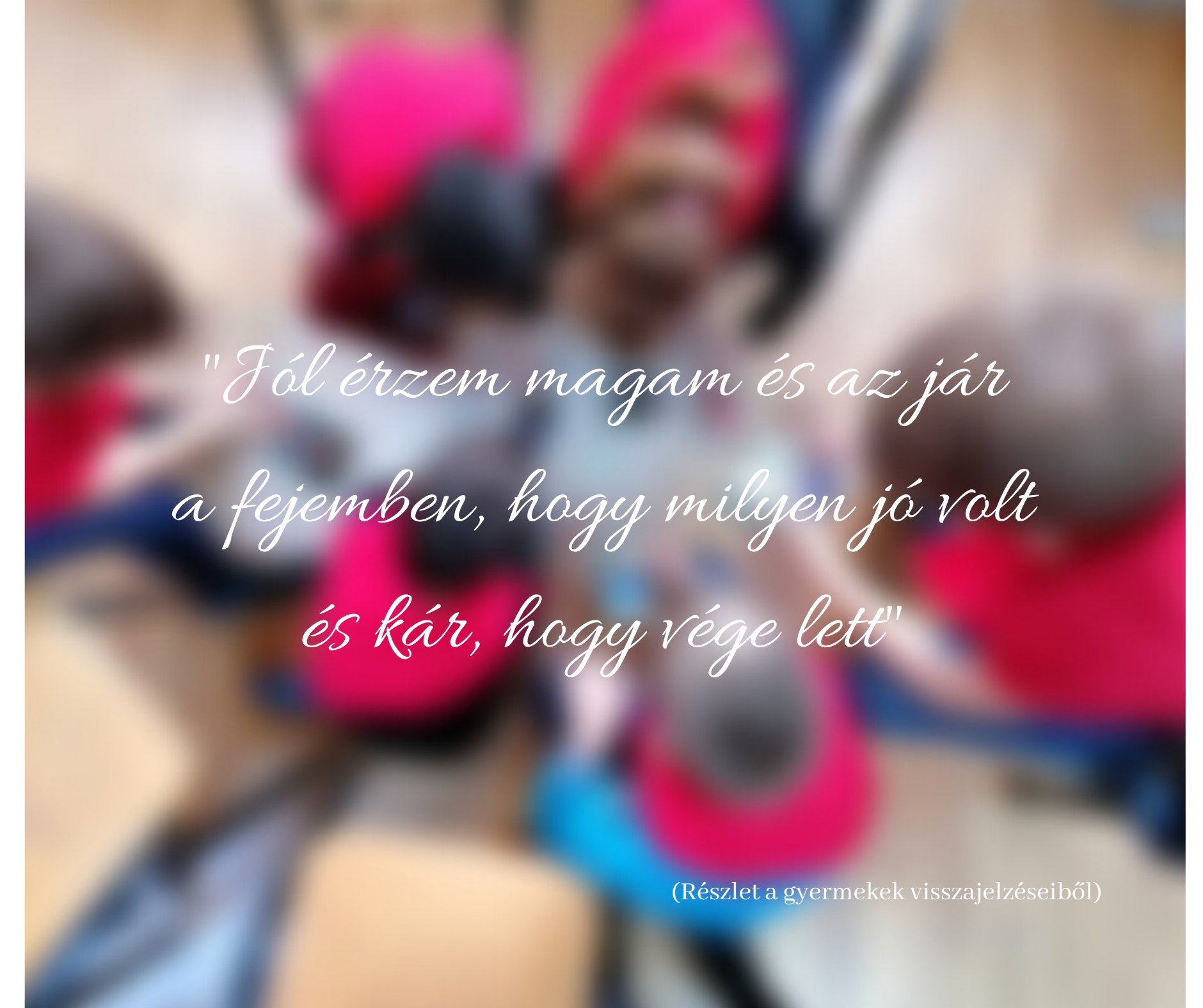
Volt egy olyan foglalkozás, ami kiemelkedett színességében a többi közül, akkor az egyik önkéntesünk, aki aznap velem volt segíteni, úgy fogalmazta meg, hogy úgy érezte magát, mintha nézőtérben ülne és egy táncprodukciót nézne.

A színpadon húszan álltak, egy darabban táncoltak, de mégis mind teljesen más mozdulatot csináltak.

A néző ilyenkor úgy érzi, hogy azt sem tudja, kire kellene figyelni, merre kellene fordítsa a tekintetét. Valahogy ez is úgy érzem, jól ábrázolja, hogy milyen közösségekbe térünk be, milyen gyermekekkel találkozunk. Mind mások, de ha összességében nézzük, akkor ez a színdarab, ez a táncdarab lassan össze fog állni. Úgy látom rajtuk, hogy többnyire nyitottak, és többnyire befogadják a foglalkozáson történeteket.

Teljesen általánosítani nem lehet, de összességében minden osztály, akivel együtt dolgozom, a maga módján, a maga tempójában és stílusában megéli a foglalkozáson történeteket, és ennek előbb-utóbb biztosan lesz gyümölcse, amit majd akkor szakít ő le, amikor szüksége lesz rá.

*"Jól érzem magam és az jár
a fejemben, hogy milyen jó volt
és kár, hogy vége lett"*

(Részlet a gyermekek visszajelzéseiből)

Barátságos

'Agota

Vicces

kedves

Kedves
szavakért

x hűvös

"Nagyon jól érzem magam, mert ez a foglalkozás felvidített. Most visszagondolok a játékokra, hogy mit kellett volna javítani, vagy mit csináltunk jól."

(Részlet a gyermekek visszajelzéseiből)

Melyik volt az elmúlt időszakod legjobb pillanata?

B.B.: Hú, hát itt elég sok ilyen nagyon jó mozzanat volt. Ha egyet kell kiemelnem, akkor az talán az a pillanat volt, amikor egy gyakorlat végén, az egyik ötödikes gyerek nagyon átfogóan fogalmazta meg, hogy miről szólt az egész foglalkozás, és nagyon szimpatikus volt, ahogy a sajátos módján összegezte a történeteket. De ilyen pillanat nagyon sokszor volt, meglepő volt számomra, hogy egy-egy gyermek milyen hihetetlenül jó gondolatokkal tudja a saját maga lényegét leszűrni az egyes gyakorlatokból. Jó pillanatként éltem meg még egy-egy szöveges visszajelzés elolvasását is a visszajelző füzetkénkben, és amikor Emőkével ezekről tudunk beszélni. Tényleg nem tudok kiemelni egy nagyon elképesztően jót, mert

minden szóbeli és írásos visszajelzés, amiben szívet, érzést hallok, olvasok, nagyon pozitívként élek meg, és ezek számomra a legjobb pillanatok.

És a legnehezebb?

B.B.: Ezt eléggé egyértelműen tudom. Egyik foglalkozáson egy olyan konfliktus jött elő két gyermek között, amelynek igazából nem is ők a főszereplői, hanem a szüleik, a családjuk.

Sajnos családi konfliktus miatt az osztályon belül, a két gyermek között is gondok vannak. Most azt hiszem, erről így röviden ennyit szeretnék összefoglalni.

Milyen érzésekkel állsz a következő időszak elé?

B.B.: Ugyancsak megmaradt az izgatottság. És folyamatosan lelkesedést érzek.

Igaz tudom, vannak és lesznek nehezebb pillanatok, amikor nem lehet minden felhőtlen, és nem mehet minden a terv szerint, de pont ez adja meg a dolgok fűszerét.

Számomra minden nap, amikor beléphetek egy osztályba, tudom, hogy tartogat valamit. Tudom, mi a célom, miért megyek, miben szeretnék nekik eszközt adni. De közben én is mindig kapok valamit. És ez így kerek, így egész. Nagyon várom már a folytatást.

"Jól érzem magam és örülök, hogy részt vehetek ilyen foglalkozáson! Szerintem nagyszerű volt. Az tetszett, hogy ezen a foglalkozáson játékosan fejlesztettük a csapatmunkára rátermettségenket."

(Részlet a gyermekek visszajelzéseiből)

*"Nagyon jól éreztem magam, és
most az jár a fejemben, hogy az
asztályunk mindig így kellene
összetartsan."*

(Részlet a gyermekek visszajelzéseiből)

szavunk
fogásunk
nyelünk
figyelünk

szavunk
fogásunk
nyelünk
figyelünk

szavunk
fogásunk
nyelünk
figyelünk

szavunk
fogásunk
nyelünk
figyelünk

szavunk
fogásunk
nyelünk
figyelünk

szavunk
fogásunk
nyelünk
figyelünk

szavunk
fogásunk
nyelünk
figyelünk

szavunk
fogásunk
nyelünk
figyelünk

szavunk
fogásunk
nyelünk
figyelünk

szavunk
fogásunk
nyelünk
figyelünk

*"Nyugodt vagyok, jól érzem
magam és sikerült kizárni
a rosszat."*

(Részlet a gyermekek visszajelzéseiből)

*"Fól érzem magam. Egy
szivárvány van a fejemben, tehát
vidám vagyok."*

(Részlet a gyermekek visszajelzéseiből)

*"Jó volt és nagyon nem hétköznapi,
úgyhogy jó volt."*

(Részlet a gyermekek visszajelzéseiből)

*"Én nagyon jól éreztem magam,
így sohasem éreztem magam."*

(Részlet a gyermekek visszajelzéseiből)

JUVENTUTTI